

عنوان مقاله:

تحول لایه های معنایی مفهوم دولت در عصر فتحعلی شاهی (دوره بحران و ابهام)

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

یوسف خان محمدی - دانشیار دانشکده الهیات و ادیان، دانشگاه شهید بهشتی

داود بیات - دکتری علوم سیاسی گرایش مسایل ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش سیر تاریخی ظهور مفهوم دولت در زبان زمانه را در نیمه نخست قرن سیزده قمری یعنی دوره جانشین موسس سلسله قاجار بررسی می کند. پرسش محوری پژوهش این است که با ورود ایران به دوران آستانه‌ای خود تا چه میزان تحولات مربوط به این بحران، در کاربرد مفهوم دولت، در متون آن دوره، بازتاب زبانی داشته و کدام لایه‌های معنایی آن تقویت و کدام یک حذف یا جابه جا شده‌اند؟ مدعای ما این است که مفهوم قدیم دولت در این دوره، با اضطراب حاصل از بحران واقع شدن در آستانه زمان تاریخی و مواجهه با مفهوم جدید، برای نخستین بار درون هاله ای سنگین از ابهام قرار گرفت؛ ابهامی که در عمل، زنگ آغاز پایان مفهوم ثابت و منجمد از دولت را که ادعای ازلیت و ابدیت می کرد، به صدا در آورد. از همین نقطه، زمینه چالش سهمگین میان دو فهم از مفهوم قدیم و جدید دولت به تدریج تکوین یافت. برای این منظور، خواهیم کوشید با بهره گیری از کلیات نظریه تاریخ مفهومی راینهارت کوزلک آلمانی لایه های معنایی مفهوم دولت و ظهور زبانی - بیانی آن ها در مواجهه با بحران نوپدید عارض بر دولت یعنی بحران جنگ های ایران و روسیه را در آثار نویسندگان دوره مذکور بکاویم.

کلمات کلیدی:

"مفهوم دولت"، "دوران آستانه ای"، "بحران و ابهام"، "سلطنت مستقل"، "مفهوم جدید دولت"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1417278>

